

Abstrakt

Diplomová práce se zabývala imunitní odpovědí BALB/c myši v kontextu protektivního efektu na rozvoj leishmaniózy. Ten je založen na předinfekční imunizaci a závislý na buněčné odpovědi. Práce ukázala, že převažující leukocytární populací, která do tkáně migruje v reakci na sání, jsou eozinofily. Následuje populace monocytů/makrofágů, které ovšem neexprimují znaky spojené s prozánětlivou imunitní odpovědí, marker CD38 a iNOS. Populace neutrofilů, kterou se diplomová práce také zabývala, dosahovala v infiltrátu v testovaných časech vůbec nejmenších absolutních počtů ze studovaných populací a také její procentní nárůst byl oproti kontrole nejmenší. Poznatek práce o masivní infiltraci eozinofilů u imunizované myši zrodil otázky týkající se role těchto buněk v protekci před rozvojem leishmaniózy. Na tuto otázku práce neodpověděla, nicméně poskytla podnět pro její budoucí řešení. Diplomová práce se dále zabývala rolí různě intenzivní imunizace na již vyvíjející se lézi u myši, které byly před infekcí vystaveny sání flebotomů k navození protektivního efektu. Bylo demonstrováno, že protektivní efekt může být zvrácen protistojně působící imunitní reakcí během infekce a že následné poinfekční sání může mít pozitivní ale i negativní vliv na průběh léze, v závislosti na etablované imunitní odpovědi u hostitele. Poslední část práce se zabývala potenciálním využitím splenocytů z dlouhodobě imunizovaných myši pro produkci specifických protilátek. Výtěžnost tohoto systému se nicméně ukázala nízká a pro další praktické využití nepoužitelná.